

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיו הגנוזים של רביה"ק רבינו נחמן מברסלב וחלמידיו זיע"א

התחדשות

■ לקראת זמן מתן תורתנו הבעל"ט נפתח במערכת הממוחשבת מדור, ובו ניתן להאזין לשיעורים בתורת רבינו הקדוש ולניגונים שעברו במסורת להג השבועות. בטלפון 02-99-50000. למדור "שבועות" נא להקיש 1-5-8.

■ יצא לאור קונטרס "הנהגות הספירה" ובו ליקוט מספרי רבינו הקדוש על עבודה יומית לכל ימי הספירה, כמבואר בספרים הקדושים שיימים אלו מסוגלים לעבוד על תיקון המידות. ניתן להשיג בחנויות הספרים.
הפצה ראשית בטל' 057-316-3306

■ יצא לאור קונטרס "נחל זהר" ביאורים ורמזים על הקדמת ספר הזהר הקדוש, על פי הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, על פי הכלל החמישי בהקדמת ביאור הליקוטים לר' אברהם ברבי נחמן. להזמנות 052-767-9250

עמלה של תורה

בפרשתנו - פרשת בחוקותי - אנו לומדים בהרחבה על הברכות הנפלאות התלויות בעמל התורה ולעומת זה הקללות הנוראות התלויות במי שאינו עמל בתורה, וכמו שפירש רש"י בתחילת הפרשה "אם בחוקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה", מלבד זאת גם כל קיומנו הרוחני תלוי בעמל התורה, וכפי שרש"י מביא בהמשך על פסוק טו את נוראות דברי חז"ל, על המזלזל בעמל התורה שהוא מיועד ח"ו להגיע לחמורי חמורות ביותר.

יש לנו א"כ לברר היטב מהו עמל זה שבו תלוי הכל.

רבינו ז"ל (בלקו"מ ח"א סי' א') מגלה על הפסוק 'אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה', שההשקפה וההסתכלות האמיתית על פי שכל התורה היא נצחון היצר הטוב ובנין מלכות דקדושה, והסתכלות זו תלויה במדת התמימות, וזה זוכים ע"י שהולכים בתורת ה', כי ע"י שלומד תורה בכח, ע"י נותן כח למלכות דקדושה שהיא האמונה והתמימות, לקבל מן השכל. והרה"ק מטשערין מביא שם, שמעת מאבי ז"ל שהוא על דרך שפירש רש"י אם בחוקותי תלכו שתהיו עמלים בתורה כו' שהוא ההילוך והטורח בהתורה, ע"כ.

והנה מיסודי מדת התמימות - כפי שמבואר הרבה בספרי רבינו ז"ל - הוא שהאדם צריך לעמול עם עצמו שהתורה שהוא לומד, לא תהא נפרדת מהשקפתו וצורת הסתכלותו למעשה בכל שטחי החיים, החכמות שבאדם גורמים לו להפריד בין המדרש והמעשה, הוא משאיר את התורה כדיבורים נעלים, אבל לא כהליכות חיים הקובעים כל דבר, ולעומת זה מדת התמימות, היא השלכת השכל הטבעי באופן שרק התורה קובעת אצלו מהי המציאות.

וממוצא קשרי הדברים אנו למדים, שעיקר העמל האמור כאן ובפרשתנו הוא מינייה וביה, כלומר, העמל בתורה הוא, האיך לקנות ע"י הלימוד את ההסתכלות בתמימות, ולא להשאיר את הלימוד כדבר מנותק. הלימוד בא להוסיף כח במדת

התמימות, ובודאי יש בכך כח סגולי נפלא גם כן, אך עיקר העמל הוא בעצם התמימות שבלמוד, האיך הופכים את הלימוד למעשה, האיך לא ישאר הלימוד מן השפה ולחוץ והאיך יקבע הלימוד את כל דרכי המחשבה וההסתכלות שבאדם.

נקח לדוגמא את המבואר כאן, שדרך ההסתכלות על כל דבר היא הגורמת לבנין מלכות דקדושה ולהיפך, האדם יכול לגמור את לימודו ואפילו לפלפל בזה, ואף על פי כן אפשר שלא יקשר זאת כלל לעולם המעשה, הוא לא יחפש להעמיק במה שלמד, מהי הכונה למעשה בפשטות ומהי חומרת הדבר בפשטות, וכמו"כ הוא לא יעמול לקשר זאת אל עצמו, הוא לא יעורר בקרבו אחריות שעולמות כאלה תלויים במחשבתו והסתכלותו, הוא לא יחפש כלל האיך הוא נוהג ומהי צורת הסתכלותו. וכך גם בכל לימוד, האדם יכול לשמוע וללמוד המון לימודים נשגבים, אך מבלי עמל גדול - של צמצום המחשבה וחיפוש הדרך והעצה וההשקפה האמיתית למעשה מול כל מה שהורגל עד עתה - הוא לא יכניע את הרע שבו. וכנגד זה מלמדנו רבינו ז"ל שיעיקר הכח נגד יצה"ר הוא רק עמל התורה, שמביא הליכה ודרך חיים, לימוד שיחזק ויתן כח ויוסיף במדת התמימות, ורק כך ניתן לבנות את המלכות דקדושה.

הוא אשר רש"י מפרש בתחילת פרשתנו, "הווי עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים", זהו עמל מסוג אחר, עמל של תמימות, עמל תמידי וחיפוש תמידי בעמקי הלימוד ובעמקי הנפש, לברר ולהעמיק מהי המשמעות הפשוטה והמציאות הפשוטה שבעולם, לאור מה שלמדנו, לברר ולהעמיק האם אכן הדברים סתרו אצלנו את כל בנין התורה שהיה בלבנו עד עתה, והאם אכן קבלנו הדברים כפשוטם ממש או שהם עדיין רק בגדר מדרש.

עמל זה בודאי יאיר בלבנו בכח הצדיק את האמת ואת האמונה ותתן בידינו את הכח ללכת בדרכי התמימות ללמוד על מנת לשמור ולקיים, ומכח זה לזכות לכל הטוב בזה ובבא.

חוקת הלימוד היומי

יום	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי הלכות ח"ז	ליקוטי תפילות ח"ב	הדף הומי ב"מ
שבת	כג:	ריט	קט-קי	כא
א	כד:	רכ	קיא-קיב	כב
ב	כד:	רכא	קיג-קיד	כג
ג	כה:	רכב	קטו-קטז	כד
ד	כה:	רכג	קיו-קיח	כה
ה	כו:	רכד	קיט-קכ	כו
ו	כו:	רכה	קכא-קכב	כו

יום של הפצה

הקדשת יום של הפצה במערכת הממוחשבת:
כ"ג אייר: לעי"נ אברהם בן דוב בעריש ז"ל
הונצה ע"י בנו ר' יוסף שרידא הי"ו
כ"ח אייר: לזכות יצחק בן בונה מרים קרליבך



טל. 02-9950000

ת.ד. 50671 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
braslav@actcom.net.il

ועמד כולם צדיקים

ישראל בעצמם הוכרח כביכול לעצת הצדיקים שבהם. וכן גם לנשמות הצדיקים שבהם, הוכרח ומוכרח כביכול לעצת המוכיח העליון משה משיח בעצמו.

הדברים מתבארים יותר, בליקוטי הלכות חושן משפט, הלכות ערב, הלכה ד, סעיף ד, עיין שם.

מן הראוי לציין את דבריו של הרוקח, בפירושו על הסידור, על תפילת 'על הכל' הנאמרת בשעת הוצאת ספר תורה: 'על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בעולמות שפרא העולם הזה והעולם הבא כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל בית ישראל'.

כותב הרוקח: 'כרצון יראיו הם האבות, דכתיב: המה היוצרים, ואברהם נקרא ירא אלקים – שנמלך בנשמות האבות ובנשמות הצדיקים, זהו: וכרצון כל בית ישראל'.

כולם צדיקים על שם שהם נימולים, כנוכר לקמן [ליקוטי מוהר"ן] סוף סימן כג.

בפרפראות לחכמה; על אתר, כותב הרב מטשעהרין: 'אף על פי שבמדרש מבואר שנמלך עם נשמות הצדיקים, רצה לומר כי הם מגלין זאת לישראל'. כלומר, בוודאי שעצם ההתייעצות היתה עם נשמות ישראל, אלא שהמדרש נוקט את נשמות הצדיקים שלא שכחו לרגע את מעלתם זו, ואף יש בכוחם הגדול להזכיר לשאר נשמות ישראל את מעלתם הגדולה, וכמבואר בארוכה בתורה דנן.

בספר 'ביאור הליקוטים', על תורה כב, סעיף כג, כותב המחבר הק' רבי אברהם ב"ר נחמן כד: 'מה שמובא במדרש שנמלך ונתייעץ עם נשמות הצדיקים, ובמקום אחר מובא שגם עם שאר נשמות ישראל נתייעץ לכלליות הבריאה – כי כמו שלכלליות הבריאה הוכרח כביכול להעצה הכללית של נשמות ישראל, כן גם לנשמות

בהמשך תורה יז, באות ו, כותב רבינו ז"ל, על מעלתם הגדולה של נשמות ישראל "שכל העולמות נבראו בשבילם, והמה היוצרים ישבי נטעים עם המלך בקלאקתו' (דברי הימים א' ד, כג), כי הקדושי ברוך הוא נמלך עם נשמות ישראל לכרוא את העולם".

על כך ציין הרב מטשעהרין במהדורתו (למברג תרל"ו), מראה-מקום לשני מדרשי חז"ל: בראשית רבה פרק ח; רות רבה פרק ב.

אמנם בדברי חז"ל כתוב כד: רבי יהושע דסקנין בשם רבי שמואל אמר: בנפשותן של צדיקים נמלך, הדא הוא דכתיב: המה היוצרים וישבי נטעים וגדלה עם המלך בקלאקתו וישבו שם... נפשות של צדיקים, שבהן נמלך הקב"ה וברא את העולם'.

על אתר, העיר החסיד הדגול רבי שלמה ווקסלר, בכתב ידו: 'אולי יש לתרץ, כי ישראל נקראים

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

ספרי אדמו"ר זצוק"ל, אך מפני רעש המלחמה האחרונה נאבדו, ולא נודע לנו מקומם.

בעקבות ר' יודל, התקרב גם האח הצעיר, מבקש ה', ר' שלמה ל'ה, לחסידות ברסלב, וברבות הימים, בשנת תרפ"ג, זכה לעלות ראשונה לארץ-ישראל.

בספר 'ימי שמואל', מסופר על שמחת 'פדיון-הבן' שערך ר' שלמה ל'ה, בחודש אייר תרפ"ד, ביבנית מדרשינו במאה שערים.

בשנת תרצ"ז, זכה גם ר' יודל לעלות לארץ, עלייתו היתה רצופה בניסים ונפלאות, והיא מתוארת בארוכה במכתביו של החסיד הגדול ר' אהרן לייב ציגלמן.

במאורעות הדמים של שנת תש"ח, ביום חמישי, ל"ג בעומר, נהרג ר' יודל עם זוגתו, מפגיעת פגז אויב, בשכונת 'מאה שערים' בירושלים, הי"ד.

באותו יום כואב, בעברו בימחנה 'יהודה' בירושלים, נהרג גם האח ר' שלמה ל'ה, אף הוא מרסיס פגז שפגע בו, הי"ד.

הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו ת. נ. צ. ב. ה.

מבין אנשי שלומינו שבפולין, מפורסמים האחים מלובלין, ר' יודל ור' שלמה ל'ה ממשפחת זילברמן. הם היו מהמקורבים הראשונים שזכו להתקרב לחסידות ברסלב בפולין.

הגדול מבין האחים היה ר' יודל, צדיק ולמדן, בצעירותו היה מבקר תכופות בביתו של הגאון הק' רבי צדוק מלובלין זצ"ל. באותם ימים אף זכה להשתטח על ציונו הקדוש של רבינו זצ"ל באומן. מאוחר יותר, בעקבות התקרבותו של החסיד הגדול ר' יצחק ברייטר, החלה להתגבש קבוצה ראשונית של צעירים צמאי קרבת-אלקים המוצאים רוויה במי הנחל נובע.

בין ראשונים אלו, נמנים: האחים ר' יודל ור' שלמה ל'ה; האחים ר' שמואל אלי ור' יחזקאל מנדלאייל; ר' אהרן ליב ציגלמן, ר' יצחק מאיר קורמן, ור' לייביל. 7 חסידים אלו, הצטרפו לר' יצחק ברייטר במסעו השני לאומן, לקראת ראש השנה תרס"ז.

לר' יודל דנן היה חלק רב בגילויים של המראה-מקומות על "ספר המדות" שחיבר רבי צדוק מלובלין זצ"ל, על כך כותב החסיד היקר ר' יעקב דוב:

'שמעתי מפי הרב החסיד, מזקני וגדולי אנ"ש, מהמקורבים הראשונים לדרך אדמו"ר זצוק"ל בפולניה, הרב ר' יודל זילברמאן ז"ל הי"ד מלובלין, שהוא היה האיש שלקח את ה"ספר המדות" עם המראי-מקומות מהגאון הקדוש ר' צדוק הכהן זצוק"ל מלובלין בסוף ימיו להדפיסו. אבל התנה תנאי, היות שהמראי-מקומות כתובים על ה"ספר המדות" שלומד בו, על כן לא יוכל להלוותו אפילו ליום אחד, כי לא יוכל להיות בלעדו, רק בעת שיביאו לו אחר – יתן את שלו!'

כמו כן סיפר, שראה אצל הגאון הקדוש, חידושים על כל

נקודה

מקובל בעולם שהשכחה היא חסרון, אצלי השכחה היא מעלה גדולה. כך תוכל לחזור לעבודת ה', כי תשכח את כשלונותיך.

עפ"י שיחות הר"ן כ"ו

אור האמונה בערנות סיניר

יצחק שניצול בנס ממות החל מתאוושש ועומד על רגליו.

תוך תקופה קצרה באה מלחמת העולם השנייה לקיצה, הוא נקרא אל הדרו של מפקד המחנה שם הוא התבשר על שחרורו, כנהוג, נשאל על העיר אליה חפץ הוא להועיד פניו, כאשר הוגשה לו מפה הצביע על עיירה בקרבת העיר אומן.

תשוש ושבע תלאות מוצא את עצמו ר' יצחק שניצול מגיב צלמות, בשערי המחנה, כשבאמתחתו מזון לימים ספורים וכרטיס נסיעה ברכבת לאוקראינה, תלאות רבות עבר בנסיעתו, אך ראה על כל צעד ושעל את רחמי ה' שאינם כלים, כאשר הגיעה הרכבת למוסקבה, ירד ממנה, ולא ידע לאן יפנה, הוא פגש ביהודי שהראה לו את הדרך אל ביתו של ר' נתן בנו של ר' אברהם שטרנהרץ זצ"ל, זה האחרון קיבלו בשמחה עצומה, והגיש לפניו מכל אשר בביתו, ואף את מיטתו נתן לו כשהוא עצמו ישן על גבי הרצפה.

משם המשיך ר' יצחק אל אומן, שם מתברר לו, שבעטיו של מסעו זה, היתה לו נפשו לשלל, כך ניצל מגורלם האיום של רוב בני עירו, שנפלו בידי הנאצים ימח-שמים.

בצל קברו של הרבי הקדוש שאליו נקשרה נפשו, הוא זוכה לקיים חיים יהודיים במסירות נפש תחת אפם של הק.ג.ב. עד עלותו לארץ ישראל.

לזכות במנת לחם זעומה, ובהגיע ימי הפסח ניזון שבעה ימים מפחמים שלא היו אלא פרוסות לחם חרוכות שלא היו ראויות אף למאכל כלב.

באחד הימים הבחין רופא המחנה, שהיה יהודי, אלא שלא ידע מאומה ממורשת עמו, בנער הממלמל בינו לבין עצמו, לשאלתו, הסביר לו יצחק אודות מהותה של התבודדות והשיחה עם בורא העולם הנמצא בכל מקום, הוא אף לימדו לומר את הפסוק שמע ישראל, אט אט הבין הרופא את היותו יהודי, ומאו, החשיב הרופא את הנער לרבו.

לאחר תקופת עבודה ארוכה ומפרכת בקור מקפאי עצמות, קרס יצחק תחתיו כשהכרתו הולכת ואובדת ממנו, בעוד דקות אחדות יחזיר את נשמתו לבוראו, ובמחשבתו תפילה שזכה אך לקבר ישראל, אסירי המחנה שחלפו על פניו נדו לו בראשם, אך לא יכלו להושיעו, השמועה על כך הגיעה לרופא המחנה, וזה מיהר אל הנער אהובו, הוא מצא אותו שרוע מעולף על גבי הקרחה, החל הרופא לשפשף את רקותיו, אף השקוה בסממנים שונים, עד ששבה רוחו אליו, לאחר מכן דאג להעבירו לבית חולים הסיבירי, ר'

נער צעיר לימים היה ר' יצחק גלבך, כאשר נאלץ להמלט יחד עם חבריו תלמידי ישיבת קמניץ בראשות הגאון ר' ברוך בער לייבוביץ זצ"ל לווילנא.

ימי מלחמת העולם השנייה היו אלו, וישיבות שלמות נדדו מעיר מושבן, אולם תלמידי הישיבה הנמלטים על נפשם ממלחמות חיות הטרף הנאצית, נפלו הישר לידי הכובש הרוסי, שמיהר למלאות קרונות שלמים בתלמידי ישיבה ולשלחם אל ארץ גזירה – סיביר, ממנה שבו אך יחידים.

גם על הנער יצחק נפסקו חמש שנות גלות באותו חבל ארץ נורא. מיד בבואו לסיביר חסו ממנו את כל רכושו הדל, אולם יותר מכל הכאיבה לו הפרידה מן התפילין, אותן רכש מאותו סופר ירא שמים, שכתב את פרשיותיו של החפץ חיים, אך יצחק שבימי עלומיו זכה להתוודע אל ספרי רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, מתוכם למד על מעלת ההתבודדות, היה מרבה בקיומה, מידי יום התייחד בפניו נסתרת ושפך את ליבו לפני קונו, ולאחר מכן שב מחוץ ומלא אמונה עזה בבוראו, היה עליו לעמוד בעבודות פרך מיוגעות, בכפור נוראי, על מנת

השבוע לפני...

השבוע לפני 211 שנה

ח"י אייר תקנ"ח, תחילת המסע לארץ הקודש.

ביום זה, יום שישי לפרשת אמור, יצא רבינו ז"ל מביתו בעיר מְדִבְדִיבְקָה, והחל את נסיעתו המופלאה לארץ ישראל. את השבת הסמוכה עשה רבינו בכפר סְקִילָה - מרחק עצום ורב מְדִבְדִיבְקָה, שם ראה את הצדיק הקדוש רבי מנחם מנדל מְיִטְפֶּסֶק, שנפטר כ-10 שנים לפני זה בארץ ישראל, והוא גילה לו שם קדוש המסוגל להכניע את גלי הים בעת סערה.

באותו זמן אף צפה רבינו ברוח קדשו, שהכפר הקטן הזה סְקִילָה, עוד יהיה לאחר זמן מקום ישוב גדול, ואכן כך היה, שנים רבות אחר הסתלקות רבינו ז"ל היה המקום לעיר ענקית ושמה וְיִינְסְקָק - עד היום הזה.

לאחר 130 יום רצופי תלאות, ביום האחרון של השנה, ערב ראש השנה תקנ"ט, נכנס רבינו הקדוש בשמחה לארץ הקדושה – אליה התגעגע ונשא את נפשו מאז.

השבוע לפני 106 שנה

ח"י אייר תרס"ג, הנחת אבן הפינה, לבנין הקלוויו בעיר אומן.

את הקלוויו - בית המדרש הגדול של חסידי ברסלב באומן, בנה מורינו רבי נתן בשנת תקצ"ב במסירות נפש עצומה. בנין זה, שנבנה מעץ, היה זקוק לאחר מכן לתיקון וחידוש, ומי שזכה במצוה היה רבי סנדר הגדול מְטְרֹבִיץְקָה, שבשנת תרכ"ו, התנדב לבנות את הקלוויו מחדש מהמסד עד הטפחות.

37 שנה אחר כך, בשנת תרס"ג, היתה התעוררות להחדש שוב את פני הקלוויו, ולבנותו בנין פאר והדר. תיכף החלו במלאכה, וביום ל"ג בעומר, התאספו כל אנשי-שלומינו יחד לחוג את שמחת 'הנחת אבן-הפינה', וירבו בשמחה וריקודים.

את העול הכספי הכבד לקח החסיד הדגול רבי אייזיקל אייזנשטיין ז"ל. הבניה התנהלה בזריזות עצומה, והבונים עשו את מלאכתם באמונה, עד כי בראש-השנה הבא, התפללו אנ"ש בבנין החדש. בנין מפואר זה עומד לפנינו גם היום, ממול לציון רבינו הקדוש, כלול בהדרו, מחכה לגואל.

9

לחידודא
חידון השבוע לצעירים

כמה ילדים היו לרבינו הק' רבי נחמן מברסלב?

כדי לענות תשובה ניתן להתקשר למערכת הממוחשבת 02-99-50000, להקיש 1-9-2-1, ולהשאיר הודעה עם שם, כתובת, ומס' טלפון. בין הפותרים נכונה, תערך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ₪.

הפתרון לחידה מס' 8 :

מי היה הרבי של ר' יודל לפני שהתקרב לרבינו הק'?

התשובה הנכונה: הרה"ק ר' פנחס מקוריץ, לאחר פטירתו של הרה"ק ר' פנחס התקרב ר' יודל לרבינו הק'.

זכה בהגרלה השבוע: שמואל יצחק קיפניס - בית שמש, בזכות קניה בסך 50 ₪, בחנות ספרים ברסלב, מא"ש 110, ירושלים.

והיתה שבת הארץ להם לאכלה:

שבת היא בחינה מלכות, וזה שבת הארץ להם לאכלה, שהאוכל – השפע שהקב"ה משפיע, בא מהשבת. וע"י קדושת השבת, נשפע ברכות והארות בכל העולמות הן ברוחניות והן בגשמיות.

(עפ"י תורה נ"ח)

וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

ואף גם זאת כהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים:

אף על פי שאנו עכשיו בגלות, וארץ ישראל תחת יד הסטרא אחרא, מכל מקום גם עכשיו יש יכולת לגלות את קדושת ארץ ישראל, וזה ע"י זכות האבות כמאמר הזוהר 'באתר דאית תמן אבות אית תמן שכינתא (=במקום שנמצאים האבות שם נמצאת השכינה).

וזהו ע"י שיתגלה זכות האבות, אזי והארץ אזכור יכולים לגלות את פנימיות קדושת ארץ ישראל

(עפ"י תורה נ"ה)

וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

איתא בזוהר כשיש דינים וקטרוגים בעולם, ע"י קול תינוקות של בית רבן שעוסקים בתורה, נתגלית זכות האבות בעולם להגן עלינו.

כי כל הדינים באים מזה שמתרחקים מאור חכמת התורה ומתגברת חומריות ובהמיות הגוף, וכדי להמתיק הדין צריך להגביר את אור התורה נגד החומריות, והוא נעשה ע"י תינוקות של בית רבן שיש להם הבל שאין בו חטא שהוא טהור וקדוש בקדושת התורה, ועל ידי זה נתגלה אור האבות להמתיק ולבטל הדינים.

וזהו אימתי יתגלון אור האבות בעולם ויומתקו הדינים והקטרוגים בעולם, כשיתקיים והארץ אזכור, כשיהיה אורא דארץ ישראל, שהוא הבל שאין בו חטא.

(עפ"י תורה ל"ז)

שאלה:

רביה"ק אומר בתורה ח' ח"ב שלא כל אדם ראוי להוכיח, ולזה ראוי רק הצדיק הגדול וכו' ואם כן איך נזכה אנחנו לקיים מצוות התורה "הוכח תוכיח" ?

תשובת הרב שמעון טייכנר:

מהתורה שהזכרת למדנו שישנה צורה של תוכחה שבה היו הנביאים מוכיחים, שהיו אומרים בפרוש "אתם חטאתם", "והגד לעמי פשעם" וכדומה, וע"י תוכחה כזו היו הנביאים ממשיכים על נשמות השומעים ריח טוב, ריח של טהרה ורצון חזק לתשובה, היות והנביאים ע"ה היו במדרגה גדולה של רחמים וחסדים, ורצון נקי לגלות כבודו והשגחתו של השי"ת, ופעם בקרבם הניגון והשיר חדש שיתער לעתיד לבוא, לכן היו ראויים ומחויבים להוכיח בדרך.

על אופן זה של תוכחה, אמר ר"ע "תמה אני אם יש בדור הזה מי שיכול להוכיח", כי אין בנו ממעלות אלו שהיו לנביאים בשעת תוכחתם, ואדרכא אנו מעוררים ריח רע בנשמתם, ומתגבר בהם הייאוש והניכור, ואי רצון לקבל התוכחה, ועי"ז מונעים שפע של ברכה לעולם התלוי בנשמתם.

וע"כ עלינו להוכיח בצורה אחרת, כדי שימשך על השומעים "ריח טוב", ריח של טהרה, ורצון לקבל את התוכחה, דהיינו הדרך של גינוי החטא ולא גינוי האדם, לחפש למצוא ולגלות לו מעלותיו ונקודותיו הטובים, ועד כמה שהשי"ת מרוצה מעבודתו, ולכן לא לראוי לו להיכשל בעוונות, וכך אנו מקיימים מצוות תוכחה.

וודאי שאם אנו רואים שמתוך טעות, חברינו עומד להיכשל בחטא, כגון שאינו יודע שדבר מסוים הוא מוקצה בשבת, או שפירות אלו אינם מעושרים ואסור לאכלם וכדומה, במקרה כזה מצווה עלינו מן התורה להוכיחו, כלומר להעיר ולגלות לו את האיסור כדי שלא יכשל, וע"ז לא אמר ר"ע ולא התכוון רבינו ז"ל, שאין היום מי שיכול להוכיח.

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות

1-800-255-522

24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, לנחת ושמחת חיים